

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΑΣ
ΜΕΤΕΡΝΗΣ ΑΝΚΑΡΑΓΕΤΙΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1952

Ε.Υ.Λ.Π.Ε.Κ.Ε.Π.
ΙΟΥΛΙΟΥΝΑ 2008

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΤΟΜΟΣ ΝΒ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1952

ΤΕΥΧΟΣ 611

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ

Πέφτει κληρός βαρύς σ' εκείνον που θά προσπαθήσει ενάμισυ μόνο χρόνο από το θάνατο του "Αγγελου Σικελιανού να κάμει μιὰ πρώτη τοποθέτηση του έργου του έστω και μ' ένα πολυσέλιδο αφιέρωμα. Κι άς προετοιμάστηκε μήνες δλόκληρους τὸ αφιέρωμα αυτό κι άς είναι περισσότερο από τιμητική έκδήλωση μιὰ κριτική σύνθεση, βασισμένη στην αγάπη αλλά και στον επίμονο έλεγχο.

Με τὰ αφιερώματα της «Νέας Έστίας» δέν έχουμε τὸ ίδιο πάντα αποτέλεσμα. Συχνά, οί λογοτέχνες, που τὰ γεμίζουν με τήν παρουσία τους, κερδίζουν τήν πρώτη μάχη με τὸ χρόνο. Άλλοτε πάλι βγαίνουν ζημιωμένοι, γιατί πολύ γρήγορα δείχνουν ότι δέν μπορούν να καλύψουν τὸ χώρο που νομίζαμε πως ήταν δικός τους, —ούτε τὸ χώρο ενός αφιερώματος. Με τὸν "Άγγελο Σικελιανό έχουμε μιὰ περίπτωση διαφορετική και μοναδική: Δέ χωράει στὸ τεύχος που τοῦ αφιερώσαμε, ὄσες κι αν είναι οί σελίδες του. Ὁ ποιητής του «Λυρικοῦ Βίου» κλείνει στὸ έργο και στὴ δράση του τρεῖς τουλάχιστον ανθρώπους και τρεῖς κόσμους: τὴ μεγάλη ὄρμη του «Άλαφροίσκιωτου», τὸ

δραμα τῆς Δελφικῆς Ἰδέας και τήν ταραχὴ τῆς δραματικῆς ἐποχῆς που ζοῦμε.

Βέβαια, κάτω από τις τρεις αυτές πορείες, που φαίνονται λίγο ἢ πολύ άνόμοιες, μένει τὸ ίδιο πάντα και άμετακίνητο ἔδαφος. Μένει ἡ ἑλληνική γῆ και ἡ ἑλληνική συνείδηση, είτε ἤρεμοι και εἰδυλλιακοί εἶναι οί καιροί είτε στενάζουν από συμφορές, από επώδυνες αναζητήσεις ἢ από τραγικές πλάνες. Ὁ "Άγγελος Σικελιανός δέν ἔγινε ποτὲ ἕνας ξεριζωμένος, ἕνας άνεδαφικός. Ὅσο κι αν πέρασε στις προσπάθειες και στις ἐκδηλώσεις του τὸ δνειρο. Ὁ άνθρωπος μπορεί να εἶχε άσυγκράτητους ένθουσιασμούς, μα ὁ ποιητής ἔδινε ἔργο στέρσο. Και τὸ έργο αυτό εἶναι από τήν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος χώρος ἑλληνικός.

Ἐδῶ, λοιπόν, στὸ τεύχος τοῦτο συγκεντρώθηκαν παλιοί και νέοι φίλοι του ποιητῆ για να καθορίσουν τὸ χώρο του "Άγγελου Σικελιανού. Και για να δείξουν πως ὁ ίδιος αυτός χώρος μπορεί να εἶναι και ἑλάχιστος και άπέραντος, ανάλογα με τις διαστάσεις τῆς ψυχῆς και τῆς καρδιάς που θά τὸν πλάσουν και θά τὸν θερμάνουν.

ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

